

Exposicions

La capciosa lleugeresa d'Aureli Ruiz

■ **Cristina Masanés**

En alguns hospitals, a les criatures acabades de néixer les emboliquen amb una manta tèrmica aïllant del fred i la calor. És la mateixa que utilitza l'European Space Agency en la construcció dels satèl·lits de comunicació que llança a l'espai. Bonica metàfora del món global: embolcallat per nous materials que invoquen una estranya, per capciosa, lleugeresa.

A Aureli Ruiz li serveix com a suport agent en les seves instal·lacions més recents, com la que es pot veure al Nivell Zero de la Fundació Josep Suñol de Barcelona. Pren l'espai un ring de boxa. D'aquest mateix material amb aspecte metàl·lic són també els coixins que hi ha dispersos, com surant. Al damunt, fotografies distribuïdes atzarosament invoquen el món global, són imatges de l'European Space Agency baixades de la xarxa. L'entorn és volàtil, eteri, com d'aire, amb globus d'heli i enginyers de fil que equilibren figures lleugeres. I de fons, els dibuixos a la paret, diminutes figures humanes amb contundents guants de boxa com liliputencs contra la pell d'un gegant invisible. I el més gros, un dibuix de l'*homo sacer*, aquesta figura del vell dret romà recuperada recentment pel pensador italià Giorgio Agamben en els seus textos per descriure

Love Indifference

Aureli Ruiz
Fundació Suñol, Nivell Zero
Rosselló, 240
Barcelona
Fins al 5 de juliol

Objectes eteris en un espai buit; la instal·lació de Ruiz posa en escena la condició humana en el món global

l'estat de la vida humana en el nou capitalisme. Tanca l'espai (o millor: l'obre, per ser més justos) una projecció fotogràfica d'un carrer de Reus, allà on aquesta ciutat acaba o es fa límit, allà on la comunitat s'aboca al no-res. El carrer du un nom emblemàtic, és el carrer Grècia.

Una ciutat que són totes. Un Liliput que som tots. Un gegant amb la contundència de l'imaginari infantil: amenaçador per in-

visible, perillós per intangible. I un ring d'aparença tova on tots lliurem, diàriament, el nostre combat particular. La sensació del conjunt és física: res hi pesa, tot és eteri i d'una llum com líquida. Un microclima d'una estranya lleugeresa que, paradoxalment (i d'això es tracta), no descriu cap estat de llibertat. Aureli Ruiz, amb la seva *Love indifference*, posa en escena la condició de l'home modern en l'era dels afectes líquids.

Res no ens blinda de res. Disposem de més informació que mai; però les dades no duen la certesa del criteri. Intervenim en el cos com mai, però tampoc mai el poder havia estat tan a prop de la vida. Disposem d'una infinita comunitat virtual que, en lloc de fer possible la diferència, opera per pura llei de mínims i ens arrana a quatre figures bàsiques. Gaudim de més mobilitat que mai, però la globalitat ha blanquejat la diferèn-

cia. Una legislació té cura de nosaltres com mai n'havia tingut; tot i així, tot i estar subjectes a la llei civil, en som exiliats. És aquesta, la condició que invoca la figura de l'*homo sacer*. Simular una bona vida no equival, encara, a crear les condicions perquè aquesta sigui possible. Vol dir només operar amb un capcios efecte de veritat. Entreu al Nivell Zero de la Fundació Suñol i escolteu-hi el seu silenci d'hivernacle.*

LAMAÇA DEL'ART

ANTONI RIBAS TUR

Una ballarina futurista entre nimfees

L'apoteosi de la primavera.

Les subhastes d'art impressionista i modern que Christie's i Sotheby's van celebrar dimarts i dimecres a Londres han tornat a posar de manifest la bona salut del mercat. Tradicionalment, la capital britànica ha estat l'altra gran plaça del panorama internacional de les subhastes, per darrere de Nova York. Des de fa un parell d'anys, però, la frontera és cada vegada més difusa i la qualitat de les obres i els resultats aquests dies ho posen encara més de manifest. La presència creixent dels col·leccionistes russos al mercat europeu pot ser un dels motius per vendre a Londres obres d'un gran nivell, encara que, d'altra banda, no podem deixar de tenir en compte que

el ressò de l'èxit londinenc pot afavorir les subhastes que les mateixes firmes celebren a París, una altra plaça que, com hem assenyalat en altres ocasions, està sent rellançada.

El triomf de les nimfees.

Adjudicada per 51,5 milions, dimarts al vespre, *L'estany de les nimfees* va fer el rècord de l'obra de Monet a la subhasta de Christie's, només un mes després del rècord que *El pont de la via fèrria a Argenteuil* va fer a la seu de Nova York de la mateixa firma. Provenent de la Col·lecció Miller, aquesta obra pertany a una sèrie de quatre que els especialistes han situat entre les millors obres tardanes de Monet.

L'obramestra

CLAUDE MONET

L'estany de les nimfees, 1919
100,4 x 201 cm. Oli sobre tela
Preu final: **51.645.708 euros**

D'altra banda, aquesta vegada Christie's sí que va complir amb Natalia Gontxarova i els 6,9 milions que va aconseguir l'obra *Les flors* marquen un nou rècord per a la seva obra i com a dona artista.

La ballarina futurista.

L'endemà, *Ballarina*, de l'italià Gino Severini, va ser l'obra més cara de la subhasta de Sotheby's, amb un preu final de 18,9 milions, set vegades el rècord anterior de l'artista, que datava del 1990. *Ballarina* va formar part de la primera exposició d'art futurista que va tenir lloc a París el 1916, i més tard va ser adquirida pel Museu Guggenheim de Nova York, on va romandre entre el 1944 i el 1988.*